

Zasahování do nezávislosti soudu

V Ústavě České republiky nalezneme ustanovení, které uvádí, že soudní moc vykonávají jménem republiky nezávislé soudy. Soudci jsou při výkonu své funkce nezávislí a jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat. Je proto samozřejmé, že reflexi tohoto ústavního principu nezávislosti soudů a soudců nalezneme i v trestním zákoně.

V Ústavě České republiky nalezneme ustanovení, které uvádí, že soudní moc vykonávají jménem republiky nezávislé soudy. Soudci jsou při výkonu své funkce nezávislí a jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat. Je proto samozřejmé, že reflexi tohoto ústavního principu nezávislosti soudů a soudců nalezneme i v trestním zákoně.

Ve zvláštní části trestního zákona, v oddíle, jež upravuje jiná rušení činnosti státního orgánu, je uvedena skutková podstata trestného činu zasahování do nezávislosti soudu (§ 169a). Tato skutková podstata má poskytnout ochranu soudcům před nezákonnými zásahy ze strany kohokoli, zaručit nerušený výkon povinností soudců při jejich činnosti a rozhodování a přispět tak k naplňování výše zmiňované zásady.

Podle trestního zákona je za trestné považováno jednání toho, kdo působí na soudce, aby porušil své povinnosti v řízení před soudem. Takovéto jednání může být sankcionováno trestem odnětí svobody na šest měsíců až tři léta, přičemž skutečnost, že pachatel spáchal tento čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch nebo v úmyslu způsobit značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek, je důvodem pro použití vyšší trestní sazby, a to v rozpětí tří až deseti let.

Působení na soudce, aby porušil své povinnosti v řízení před soudem tj. takové působení, které pachatel provádí s cílem, aby soudce porušil své povinnosti, může naplňovat řada jednání. Jednak může jít o nabízení úplatku či jiných neopodstatněných materiálních, ale i nemateriálních výhod. O postižitelné jednání půjde i v případě psychického působení, které se může odehrát nenásilnou formou jako přemlouvání, ale i násilně například vyhrožováním fyzickou či jinou újmu. V případě, že by došlo k fyzickému útoku na soudce, bylo by na místě toto jednání postihovat spíše jako útok na státní orgán či útok na veřejného činitele.

Naplnění skutkové podstaty trestného činu zasahování do nezávislosti soudů nevyžaduje, aby došlo k porušení povinnosti soudcem. Trestné je již samotné působení na soudce, aby porušil své povinnosti v řízení před soudem. Skutečnost, zda soudce svou povinnost porušil nebo nikoli je pro trestní stíhání pachatele irelevantní.

Trestného činu zasahování do nezávislosti soudu se může dopustit kdokoliv. Okruh pachatelů není nijak omezen. Není vyloučeno, že by se tohoto trestného činu mohl dopustit i jiný soudce či policejní orgán.

Další články:

- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Fotbaloví agenti vs. FIFA ve světle stanoviska generálního advokáta Soudního dvora Evropské unie](#)
- [Lichevní smlouva ve světle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 6. 2025, sp. zn. 28 Cdo 2378/2024](#)
- [DEAL MONITOR](#)